[illegible]traca y Ori[illegible] de metales

en

España

upna Universidad Pública de Navarra Nafarroako Unibertsitate Publikoa

upna
Universidad Pública de Navarra
Nafarroako Unibertsitate Publikoa

3610
completo

Incunable, desconocido
¡¡RARISIMO!!

Arnaldo Guillem de Brocar
PAMPLONA

Entre la 4ª y 5ª tipografía de Guillem de Brocar
véase Vindel. Incunables
Tomo - VI - pág XXVII.

Interrogationes ⁊ doctrine quibus quilibet
cerdos debet interrogare ſuũ confitentem.
rite. Ic ſunt multa vtilia pro ꝯfeſſoꝛibus ad in
troducẽdũ gẽtes ſimplices. Pꝛio qualis
dẽt eſſe cõfeſſoꝛ. Q̃ñ ꝯfeſſoꝛ docebit cõfitẽtem
Qualiter cõfeſſoꝛ cõfoꝛtabit penitentẽ. Q̃uõ cõ
feſſoꝛ oꝛdinat cõfeſſionẽ. Que ſunt p̱ cõfeſſoꝛeꝫ
cauenda. De inq̃ſitõe cõfeſſoꝛis ad ꝯfitẽtẽ. De
modis q̃rendi circa pctm̃. De q̃rẽdis circa pctã
moꝛtalia. De q̃rendis circa p̃cepta legis. Que
vota ſunt tenẽda ⁊ que nõ. Que iuramẽta ſunt
ſeruãda. Quibus cõfeſſoꝛ dẽt ꝓhibere ne recipi
ant coꝛpus xp̃i. Qualiter confeſſio eſt facienda.

¶ Rubꝛica.

¶ Qualis debet eſſe confeſſoꝛ.

¶ Pꝛio dẽt eſſe dulcis in coꝛrigendo. Secũdo
pꝛudẽs in inſtruendo. Tertio pius ĩ puniendo.
Quarto affabilis ĩ interrogãdo. Quinto ſuauis
in ꝯſulẽdo. Sexto ſit diſcretus penitẽtiã ĩ iniũgẽ
do. Sep. ſit mutus cõfitentẽ audiendo. Octauo
ſit benignus in abſoluẽdo. Vñ vſus. Cõfeſſoꝛ
dulcis pꝛudẽs pius affabiliſq;. Sauis diſcretus
mutus ſit atq; benignus. Hec octo tibi p̃cipiunt
iura teneto. ¶ Q̃ñ cõfeſſoꝛ docebit cõfitẽtẽ.
¶ Pꝛio cõfeſſoꝛ recipiat benigne ⁊ gratioſe cõ-

ſitentē vū venit· Jtē faciat ꝯſitentē eſſe iuxta
tus ſuū· Jtē dicat ei ꝙ ꝯſiteꝰ Uicario xp̄i· Jtē
cat ei ꝙ ſignet ſe ſignaculo ſctē crucis dicē
noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti·

¶ Q̄ūo ꝯfeſſor ꝯſitentem confortabit·

Primo oñdet ei ꝙ xp̄s mortuus fuit pro nobis pctōribus· Jtē ꝙ ip̄e eſt pius ⁊ miſericors· Jtē ꝙ ſibi indulgebit ſi ꝯſiteaꝰ· Jtē ꝙ ſctūs Petrus negauit xp̄m· Jtē q̄ūo ſctūs Paulus pſeque baꝰ xp̄m· Jtē ꝙ ſctūs dauid fecit homicidiū· Jtē de pctō beate Marie magdalene· Jtē de cananea captā in adulterio· Et tñ oēs iſti ſunt ſanctiſi cati q̄ꝛ penituerūt ⁊ ꝯfeſſi ſunt· Jtē ꝙ melius eſt detegere pctm̄ ſuū in hoc mūdo vni ſacerdoti q̄ȝ corā oībus ī alio mūdo ⁊ cū hoc ꝑpetue dānari·

¶ Q̄ūo ꝯfeſſor ordinet confeſſionem·

Primo audiat ꝯfeſſionē generalē: deinde audiat ꝯfeſſionē ſpecialē· Primo de quinqȝ ſenſibus corpis: deinde de ſeptē pctīs mortalibus· Jtem de decē p̄ceptis ſacre legis· Jtē de duodeciȝ articulis fidei· Jtē de ſepteȝ ſacramētis ecclīe· Jtē de opibus miſericordie tēporalibus ⁊ ſp̄ūalibus Jtē de ꝯfeſſione nō debite facta· Jtē de penitentijs nō debite cōpletis· Jtē de participatione cū excōīcatis·

¶ Que ſunt cauenda per confeſſorem.

Primo caueat ꝯfeſſor ne q̄rat de pctis ſingulariter ſed in generali. Itē nō q̄rat ꝯfeſſor cū quo vel cū qua ꝯfitens peccauerit. Itē ne vituperet ꝯfitentē nec eū reprehendat vſqꝫ in finē. Itē nō reſpiciat ꝯfitentem in facie. Itē nihil interroget donec cōpleuerit. Itē nō petat ꝯfitēti: quis fecit te peccare: quia nullum debet accuſare.

¶ De inquiſitione ꝯfeſſoris erga cōfitentē.

Primo petat ei ſi ſciat Pr̄ nr̄. Aue maria. Credo in deū. ⁊ articulos fidei: ⁊ decē p̄cepta legis: ⁊ ſi neſciat p̄cipiat ei q̄ addiſcat. Itē querat ab eo ſi ſit excōicatus. Itē ſi cōpleuerit ſuas penitentias Itē ſi hēt rancorē ꝯtra aliquē. Itē ſi vere penitet de pctis. Itē ſi dimiſerit dicere vel obmiſerit aliquod peccatū. Itē ſi velit abſtinere a peccato Itē ſi velit obedire mādatis ecclie. Itē ſi hēt voluntatem ſatiſfaciendi.

¶ De q̄rēdis p ꝯfeſſorē circa quodlibꝫ pctm̄

Primo querat ꝯfeſſor qd fecit ꝯfitens vt ſciat ſi ſit mortale vel veniale. Secūdo cui fecit q: grauius eſt pcutere clericū q̄ꝫ laicū. Tertio vbi fecit q: deterius eſſet intra eccliaꝫ q̄ꝫ extra. Quarto quare fecit q: pcutere malitioſe eſt peius q̄ꝫ pcutere a caſu. Quinto quot vicibꝰ fecit illud pctm̄:

quia grauius eſt bis q̄ȝ ſemel· Sexto quō pecca-
uit vtrū mō ꝯſueto vel ꝯtra naturā· Septio ⁊ vl
timo qn̄ fecit q̄a peius ē in die feſto q̄ȝ feriali·
110 ¶ De q̄rendis p̄ cōfeſſorē circa·x· p̄cepta legis·
¶ Circa primū querit̄· ſi credidit i deū: articulos
fidei: ⁊ ſacramenta eccl̄ie· ſi adhibuit fidē ſortile-
gijs: ſomnijs: augurijs ⁊ incātatōibus· Si diligit
fratrē ſuū xp̄ianū: ⁊ vellet q̄ ſaluet̄ ſicut ip̄e· Cir
ca ſecūdū querit̄ ſi piurauerit ſe: ſi iurauerit deū
⁊ ſctōs ſine cā· Si mēdatia dixerit: ſi vota frege-
rit· Circa tertiū ſi feſta ſeruauerit· ſi quadrageſi-
mā ⁊ vigilias ieiunauerit · ſi tēpus in ludis ⁊ in
ſocijs p̄didit· Circa quartū ſi parētibꝰ obediuit:
ſi eis i ſuis neceſſitatibus ſubuenerit: ſi p̄latos ⁊
maiores honorauerit· Circa q̄ntū: ſi homicidiū
fecit vel cōſenſerit: ſi ſubuenit infirmo in articulo
mortis: ſi fecit q̄ mulieres nō ꝯciperēt: ſi fecit q̄
mulier fecit abortū· Circa ſextū: ſi detinet merce
dē ſeruoꝝ: ſi fideliter laborauerit ꝓ alijs: ſi furtū
ſciēter emerit: ſi p̄ditū notū ſibi obtinuerit· Circa
vij· ſi violauerit mulierē: ſi i partu vel puerperio
eā cognouit Circa· viij· ſi aliquē blaſphemauerit
ſi de ignotis ſibi diſpoſuerit· Circa· ix· ſi vxorem
vicini attraxerit: ſi maritū ꝓ ea vilipēderit: Circa
x· ſi agros domos aut ſeruos ſui vicini cōcupiuit

¶ De querendis circa moꝛtalia peccata.

¶ Circa ſupbiā q̄rit̄ ſi iactet ſe ꝓpter amicos vel ꝓpter diuitias. ſi crediderit hr̄e bona ſua de ſeipō: ſi crediderit ꝙ ſi bonus ⁊ iuſtus. Circa inuidiā: ſi gaudet de malo alterius: ſi gaudet cū aliq̄s vituperat̄: ſi dolet de bn̄ ⁊ vtilitate alioꝝ. Circa irā: ſi ꝑcuſſerit aliquē: ſi fecerit vel dixerit alicui iniuriā: ſi voluiſſet eſſe moꝛtuus ī ira ſua. Circa accidiā: ſi vadit ad eccl'iaꝫ: ſi penitētias iniunctas fecit: ſi dixit ſepe pr̄ nr̄. Aue maria. credo in deū. Circa auaritiā: ſi cupit aliena: ſi fecit vel ꝓcurauit ſymoniā: ſi p̄ſtitit ad vſurā. Circa gulam ſi cōtētus ſit de victu: ſi comederit multotiēs in die: ſi q̄rit victus nimis delicatos. Circa luxuriā ſi cogitat ſepe de hoc: ſi mulierē attigit īhoneſte ſi mulierem pꝛo alijs pꝛocurauit.

¶ Que vota ſunt tenēda ⁊ que repꝛobāda.

¶ Uotū ē ꝓmiſſio alicui d̄ aliquo bono facta cū deliberatōe. Uotū de re illicita nō obligat. Uotū in ira factū nūc nihil valet. Uotū nulli factuꝫ nō tenet̄. Uotū ꝑ timoꝛē factū nō tenet̄. Uotuꝫ pueroꝝ nō tenet̄ niſi poſt etatē legittimā ratū ⁊ gratū habeāt. Uotū peregrinatōis vxoꝛis nō tenet ſine ꝯſenſu mariti. Uotū vxoꝛis factū de ieiunio nō valet niſi ſit de licētia ſui mariti. Uotū ca

ſtitatis in matrimonio factū nō valet niſi cōſenſu amboꝝ. Votū factū impediens cōiugale nō valet neq̃ tenet in aliquo. Votū ſerui nō liberi de intrādo religionē nō valet niſi de conſenſu dn̄i. Votū peregrinationis vltra mare non impletur ſine licētia pape. Votū ieiunij mulieris impꝰgnate nō debet ſeruari ꝓpter periculum. Votū ꝯtra bonū pub. eſt irritum.

Que iuramenta dn̄t ſeruari ꝛ que nō.

Iuramentū eſt affirmatio vel negatio de aliqua ſacre rei atteſtatione.

Ad iuramenta requiruntur tria.

Primo veritas in cōſcientia iurātis qꝫ firmū ſciat illud qđ iurat. Secūdo requirit iuſticia ſcilicꝫ qꝫ inter illud qđ eſt licitū ꝛ boneſtū. Tertio requirit iudiciū ſcilicꝫ qꝫ nō iuret ſine magna neceſſitate. qui iurat ꝑ Solē ꝛ lunā ꝑ ignē ꝛ aquā ꝛ ꝑ talia peccat. qui iurat alicui obedire intelligit in honeſtis ꝛ licitis. qui iurat aliqđ peccatū nō dēt ſeruare tale iuramentū. qui iurat nō facere elemoſinā vel nō indulgere offenſam nō valet. qui iurat de ſibi ignotis affirmatiue vel negatiue multum peccat. qui iurat de aliquo ſine aliqua magna cā vel ſine neceſſitate peccat. qui iurat ꝯtra bonos mores vel ꝯtra rē publicā: nō tenēs iuramentū

peccat grauiter: ſed dēt ꝯfiteri eo ꝙ ſicut iurauit.

Quibus confeſſor prohibet recipere corpus xp̄i.

Nullus recipiat corpus xp̄i niſi fuerit prius debite confeſſus. Nullus recipiat corpus xp̄i niſi prius fecerit ſatiſfactionem ſi poteſt. Nullus recipiat corpus xp̄i niſi prius fecerit penitentiam: aut opus miſericordie. Nullus excōicatus aut interdictis p̄ſumat recipere corpus xp̄i. Nullus inſenſatus vel fatuus aut indiſcret⁹ recipiat corpus xp̄i. Nullus exiſtens ſcienter in pctō debet recipere corpus xp̄i. Nullus hn̄s vomitum vel tuſſim ſeu malum ſtomachuʒ debet recipere corpus xp̄i. Nullus minor etate duodecim annoꝝ debet recipere corpus xp̄i. Nullus habens rancorem contra aliquem: nec aliquis dubitans in fide catholica dēt recipere corpus xp̄i. Nullus recipiat corpus xp̄i poſt comeſtionem niſi in articulo mortis. Nota ꝙ qui nō recipit corpus xp̄i ſemel in anno peccat mortaliter: ⁊ hoc niſi ſit de conſilio ſuperioris ⁊ de licentia ſui confeſſoris.

Qualiter confeſſio eſt facienda.

Qui ſe vult ꝯfiteri p̄io dēt cogitare ad peccata que fecit ad fratrē ꝙ de oībus cōfiteat̄: ⁊ nulla dimittant̄ ſi poſt memorari. P̄io debet eligere

capellanū bene ſapiētē cui cōfiteať: ꝛ hoc de licē
tia ſui curati vel ſuperioꝛis. Secūdo dēt hr̄e ve-
rā coꝛdis ꝯtritionē ꝛ diſplicētiā de pctis cū ꝓpo
ſito amplius nō peccādi Tertio reqriť oꝛis ꝯfeſ-
ſio pctā ſua integre ꝯfitēdo ſeipm̄ increpando ꝛ
nullū aliū ſi pōt bono modo accuſando. Quarto
reqriť opis ſatiſfactio vel volūtas ſatiſfaciēdi cū
poterit iniurias p eū factas emēdādo ablata ꝛ in
uenta reſtituēdo: ꝛ penitentiā ſibi iniūctā debite
ꝛ integre adimplēdo. De ꝯfeſſiōe i generali.

¶ Pꝛio volēs cōfiteri dēt ſuū ꝯfeſſoꝛē ſalutare:
deinde ſe iuxta eū ad lat⁹ ſuū geniculare: ꝛ ſi eſt
vir dēt ſuū caputiū remouere: mulier vero non:
imo dēt tenere caputiū ſuū añ oculos ſuos dum
ꝯfiteť. Itē ꝯfitens dēt dicere Bn̄dicite: ꝛ cōfeſ-
ſoꝛ dēt reſpōdere: dn̄s ſit vobiſcū Amē. Deinde
ꝯfitens dēt facere ꝯfeſſionē generalē dicēdo ſic.

Cōfiteoꝛ deo oīpotēti ꝛ btē marie v̄gini ꝛ oīb⁹
ſctīs ꝛ vobis patri de oībus pctīs meis que feci
vſqꝫ in hūc diē pn̄tem: de qbus oībus peto a dō
ꝛ a vobis q eſtis hic locūtenēs Jeſu xp̄i miſeri-
coꝛdiā ꝛ i ndulgentiam.

¶ De confeſſione in ſpeciali.

¶ Pꝛimo cōfiteať de ſuis pctīs in ſpeciali. Pꝛi
mo de quinqꝫ ſenſibus naturalibus ſui coꝛpoꝛis

quos male rexit ⁊ ꝑ quos ſepe peccauit. Pͥo de ſenſu Viſus ꝑ oculos in aſpiciēdo aliquā mulierē cū delectatōe vel cū cōcupiſcentia indebita aut cū indignatōe ⁊ diſpliētia. Secūdo cōfiteať de ſenſu Auditus qui fit ꝑ aures vana ⁊ inutilia auſcultando. mala verba ⁊ inhoneſta de alijs libētiſſime audiēdo. Tertio ꝯfiteať de ſenſu Odoratus q̄ fit ꝑ naſum res odoriferas odorando ſicut roſas ſpecies ⁊ ſimilia. Quarto de ſenſu Guſtus q̄ fit in lingua res delectabiles auide guſtādo comedēdo ⁊ bibēdo. Quinto de ſenſu Tactus qui fit ī oībus ꝑtibus corpis maxime cū manibus mebra mea illicite tāgendo viros aut mulieres amplectādo vel indebite oſculādo. Deinde ꝯfiteať de cogitatōe imaginatōe qui fit in cerebro aut in corde cogitādo ⁊ imaginādo cogitatōes multas malas ⁊ ꝑuerſas; deinde cōfiteať de ore ꝑ q̄d peccauit loquēdo ſepe cōtra deū iurando ⁊ male gratiādo ipm̄ ꝓximos ⁊ alios male diffamādo. deinde cōfiteať de pedibus ſuis q̄bus iuit ad loca inhoneſta ⁊ ꝓhibita ſicut lupanaria in tabernas ⁊ torneamenta.

¶ De ſeptem peccatis mortalibus.

¶ Poſtea cōfiteatur de ſeptē pctīs mortalibus ſiue criminalibus ⁊ de radicibus ipoꝝ. De ſup-

bla ⁊ de radicibus ſuis. Primo voluit ſuperare maiores ⁊ deſpicere equales ⁊ inferiores. Item fuit arrogans dicēs ſe hr̄e multas diuitias quas nō habuit. Itē fuit cō tentioſus impugnādo veritatē ꝑ magnū clamorē. Itē noluit eſſe obediēs neqꝫ ſuo ꝯfeſſori neqꝫ mādatis eccl'ie. Itē fuit p̄ſumptuoſus credere plus ſcire vl' valere q̄ ſciat vel valeat. Itē fecit bona in publico ꝓpter laudem. Item fuit ingratus nolens reddere gratias deo de beneficijs per eum acceptis. Item iactauit ſe habere multa bona ⁊ multos magnos amicos.

¶ De auaritia ſeu cupiditate.

¶ Primo fuit nimis cupidus ad bona ⁊ honores huius mūdi. Itē cuſtodiuit diuitias ſuas curioſe. Itē expendit bona nimis parce. Itē ſi fuerit ſymoniacus vendendo vel emendo ſp̄ualia. Itē de vſura ſi p̄ſtitit ad vſurā pecuniā vel bladū videlicꝫ recipiat lucrū vel ſeruitiū. Itē ſi furatus fuerit aliquid. ſi detinet aliena violenter.

¶ De luxuria ⁊ pollutione.

Primo delectat̄ in opere carnali mente vel facto ⁊ ſine ratione. Item ſi cognouit carnaliter alienā mulierē vel ſuā cōſanguineā. Itē de pollutione facta de die vel de nocte vigilando vel dormiēdo. Itē ſi cognouit ꝓpriā vxorē in puer-

perio aut in vigilijs aut i ieiunijs vel diebus ſo-
lénibus vel qñ erat infirma corpe. Item ſi ɔtra
naturam maſculus cũ maſculo vel cũ beſtia: aut
mulier cũ muliere; vel in loco nõ ordinato.

¶ De ira ſeu rancore.

Primo quia voluit habere vindictã de iniurijs
ſibi factis vel dictis. Item nõ voluit indulgere
amore dei nec expectare vindictã dñi. Item ſi te
nuit rancorem contra aliquẽ. Item non tenuit
patientiam in aduerſis; nec voluit refrenare ani
mũ ſuũ. Item voluit malũ quod complere non
potuit: ſicut furtum aut homicidium. Item ꝑdile
xit quandoqꝫ Judeus fuiſſe ꝙ xpianus: ⁊ mor-
tuus ꝙ viuus.

¶ De guloſitate.

Prio comedit vel bibit vltra neceſſitatẽ. Itẽ co
medit vel bibit nimis auare. Itẽ comedit vel bi-
bit añ horã. Itẽ pauit cibaria care ⁊ ſupflue: Itẽ
nõ abſtinuit a cibo vel potu vt daret paupibus
⁊ egenis. Itẽ tenuit mẽſam nimis longe.

¶ De inuidia ſeu maliuolentia.

Prio qꝛ habuit gaudiũ de dãno alioꝝ ⁊ doluit
de bono ipoꝝ. Itẽ plures blaſphemauit iniuſte.
Itẽ mouit diſcordiã ſepe inter aicos ⁊ primos.
Itẽ tacuit bonũ alioꝝ: nec voluit audire ⁊ refer-
re laudẽ bonoꝝ.

¶ De accidia ſeu pigritia.

¶ Prio fuit piger mane ſurgere: ire ad eccleſiā
⁊ miſſaȝ audire. Itē fuit piger fragmēta collige-
re: ⁊ ipa pauperibus dare. Item maluit occiſus
eſſe q̄ȝ deū laudare: aut bonū opus facere. Item
negligens fuit bona terre colligere ⁊ ipa debite
ſeruare. Itē nō fecit diligētiā d̄ inuitādo alios ad
bonū opus faciēdū. Itē negligēs fuit ſe tenere
honeſte. ¶ De decē p̄ceptis legis.
¶ De primo nō credidit firmiter i deū: nec ama
uit eū ſup oia; vel dilexit nimis vxorē ſuā filios
aut filias. De ſecūdo iurauit deū ⁊ ſctōs ſine ne
ceſſitate. ⁊ q̄ iurauit ſciēter. De tertio nō ſerua-
uit mādata nec feſta: nec abſtinuit ſe a pctō. De
quarto nō honorauit parētes naturales vel ſpi-
rituales: nec ſanctā matrē eccleſiā. De quinto
ſi peccauit occidēdo vel nō iuuādo moriētes fa
me vel frigore. De ſexto rapuit bona aliena aut
cōſenſit nec reſtituit inuēta. De ſeptio peccauit
cognoſcēdo vel deſiderādo mulierē alienā. De
octauo dixit teſtimoniū falſuȝ ⁊ mēdeariū ⁊ plu
res diffamauit. De nono cognouit vl' cōcupiuit
vxorē p̄ximi ſeu eā ſubornauit. De. x. ⁊ vltio cō
cupiuit vel rapuit bona ſui vicini. aut ea nō cuſto
diuit. ¶ De duodecim articulis fidei.
¶ Prio nō bn̄ credidit i deū patrē; ſed credidit

ſortilegijs ſomnijs augurijs ꝛ inuocatõibus de-
monũ. De. ij. nõ bñ credidit in filiũ dei. ſcilicz in
dominũ nr̃m ieſuz xp̃m. De. iij. ꝙ ſit ꝯceptus de
ſpũ ſctõ: ꝛ natus ex maria v̓gine. De. iiij. ꝙ fuit
crucifixus mortuus ꝛ in ſctõ ſepulchro poſitus.
De. v. ꝙ tertia die reſurrexit ex mortuis ĩ carne
ꝛ oſſibus ſuis. De. vi. ꝙ aſcendit ad celos ſedet
ad dexterã dei pr̃is. De. vij. ꝙ ipẽ iudicabit oẽs
ꝛ reddet vnicuiqꝫ iuxta opa ſua. De. viij. nõ bñ
credidit in tertiã pſonã trinitatis ſcilicz ſpm̃ ſctm̃
De. ix. nõ bñ credidit in ſctãz eccliam ꝛ facta ꝛ
ordinata p eã. De. x. nõ bñ credidit in ſacramẽtũ
altaris: ꝛ ꝙ digne ſumẽs ſaluabit. De. xi. nõ cre
didit generalẽ reſurrectionẽ futurã ĩ corpe ꝛ aĩa
De. xij. nõ credidit ꝙ paradiſus ſit vita eterna
ꝛ gloria beatoꝝ.

¶ De. vij. opibus miſericordie tẽporalibus.
¶ De pmo nõ dedit panẽ eſuriẽtibus: nec cibuz
ꝛ debite cuſtoditũ. De. ij. nõ dedit bibere ſitiẽti-
bus ſaltẽ aquã mũdã ꝛ recentẽ. De. iij. nõ viſita
uit infirmos nec dignatus eſt eos inſpicere. De
iiij. nõ veſtiuit nudos nec cooperuit eis mẽbra
pudibũda. De. v. nõ hoſpitauit pauperes amore
dei: aut pro ſua pecunia. De. vi. nõ redemit ĩcar
ceratos nec voluit intercedere pro ipſis. De vij.

nõ ſepeliuit deffũctos: nec ꝓcurauit ad ſepeliẽdũ.

¶ De .vij. opibus miſericordie ſpũalibus.

Primo nõ dedit ↄſiliũ petentibus: vel dedit malũ ↄſiliũ ⁊ ꝑuerſum. De ſecũdo nõ docuit fidem ignorãtibus. De tertio: noluit dirigere deuiãtes. De quarto: nõ dedit ↄſiliũ carẽtibus. De qnto nõ placuit dolores pauperũ. De ſexto: nõ orauit pro peregrinãtibus nec etiã ꝓ laborãtibus. De ſeptĩo nõ effudit ꝑces nec dedit elemoſinas pro fidelibus defunctis.

¶ De ſeptem ſacramentis eccleſie.

De baptiſmo nõ credidit ꝙ ꝑ eũ pena relaxetur ⁊ culpa remittat̃. De cõfirmatõe quã fecit epũs: de ſacris ordinibus inſtitutis: de ſacrificio miſſe ſeu hoſtie: de matrimonio qđ deus inſtituit: de ſacra penitentia ⁊ ↄfeſſione: de extrema vnctiõe qbus nõ adhibuit fidẽ rectã: nec recepit nec honorauit vt debuiſſet. Itẽ de ↄfeſſione nõ debite facta. Itẽ de penitẽtijs nõ debite cõpletis. Itez de participando cum excõicatis.

¶ Tractatus de abſolutionibus.

Querit̃ quis poteſt abſoluere? Rñdet̃ ꝙ deus principaliter: nã ſolus deus peccata remittit. Secũdo dñs papa. vel ſuus penitẽtiarius põt abſoluere penitentem vel confitentem. Tertio epũs

ſuũ dioceſanũ abſoluere poteſt ⁊ nõ aliũ. Quarto curatus abſoluere poteſt ſuũ verũ parrochianũ. Quinto quilibet pbr̄ de licentia curati ꝓprij vel ſuperioris. Sexto religioſi priuilegiati ſicut mendicãtes aut alij. Septimo de caſibus papalibus ⁊ reſeruatis ſolus papa vel ſui penitẽtiarij. Octauo de caſibus epiſcopalibus ep̄s abſoluit ſuũ dioceſanũ: aut ſui vicarij ſeu penitẽtiarij. Nono oīs pbr̄ poteſt abſoluere penitentẽ in articulo mortis ab oībus pctīs qbuſcũq;. Decimo laicus poteſt abſoluere penitentẽ in articulo mortis cũ nõ haberi poſſit ſacerdos.

Qui non debent abſolui ⁊ cuius aſolutio non valet.

Primo confitens qui dicit ſe nõ velle aut non poſſe penitere. Secũdo nõ volẽs indulgere nec volẽs rãcorẽ dimittere. Tertio nollẽs reddere inuenta cũ ſciat quis ea perdiderit. Quarto nolens reſtituere furta ſiue damna per eum facta. Quinto nolens ſoluere debita ſua cũ hoc bene poſſet ⁊ habeat vnde. Sexto adultus in quo nõ apparẽt aliqua ſigna ꝯtritõis Septiõ ꝯfitẽs alteri q̃ ſuo curato ſine licentia eius vel ſuperioris. Octauo excõicatus a canone vel a iudice ꝑ ſententiã latam. Nono qñ peccatũ eſt reſeruatũ cõ-

fitẽs dẽt mitti ad ſuperiorẽ. Decio obſtinati in aliquo pctõ ſic̃ phılardi: meretrix: aut vſurarij: tñ ſi iſtãter reqrũt pñt abſolui ⁊ pñia iniũgi videlicʒ ꝙ hmõi pctã relinquãt ac futura inuenta ⁊ debita reddãt: ⁊ ꝯfeſſor debet eis dicere ꝙ talis abſolutio modicũ valet aut quaſi nihil.

¶ Caſus multũ vtiles circa cõfeſſionem.

Dubitat̃ vtrũ mutus aut ſurdus ſeu bleſus poſſit abſolui ꝑ ſigna vel ſcripta tradẽdo ꝯfeſſori: ⁊ ſic poſſunt abſolui. Dubitat̃ ſi aduena ꝯfiteat̃ in ſuo ydeomate ſi debeat abſolui. Rñdetur ꝙ ꝯfeſſor dẽt eũ abſoluere licʒ nõ intelligat. Dubitat̃ ſi infirmus ꝯfiteat̃ de aliquo pctõ reſeruato vtrũ debeat abſolui. Rñdet̃ ꝙ ſic: iniũgendo ei ꝙ ſi cõualeſcat dño ꝯcedẽte faciat ſe abſolui ꝑ ſuperiorẽ. Dubitat̃ ſi excõicatus ſanus excõicatione maiori poſſit abſolui ꝑ ſimplicem preſbiterũ de pctis ſuis. Rñdet̃ ꝙ dẽt prius abſolui ab excõicatõe ⁊ poſtea abſoluet̃ de ſuis pctis. Dubitat̃ vtrũ ꝯfitens de caſu reſeruato poſſit abſolui ab illo pctõ ꝑ ſimplicẽ capellanũ. Rñdet̃ ꝙ ſi eſt remotus a curia romana talis põt abſolui: ⁊ pcipere ei ꝙ faciat ſe abſolui ꝑ ſuperiorẽ cũ poterit.

FINIS

upna
Universidad Pública de Navarra
Nafarroako Unibertsitate Publikoa

Clasificacion del

[illegible]